

[Preben Lange]

vinding, men det vil der være i ethvert samfund, der står over for en ny udviklingsperiode.

Det er svært at overskue konsekvenserne af så stor en beslutning som den, der blev taget i fællesrådet i går, og det er måske også baggrunden for, at oppositionspartiet skiftede holdning i sidste øjeblik.

Mit partis holdning er fortsat, at målet må være, at Grønlands befolkning får større og større selvbestemmelsesret over egne anliggender, og vi ser i øjnene, at dette kun kan ske, hvis der bliver en fornuftig sammenhæng med muligheden for selvfinansiering.

Sluttelig skal jeg for at imødegå eventuelle misforståelser understrege, at når jeg taler om stadig større selvbestemmelse, er det selv sagt for mit parti som altid i forvisning om, at rigsfællesskabet og hjemmestyrelsen, som hjemmestyret bygger på, fortsat er fælles udgangspunkt for Grønlands videre udvikling.

Steenholdt (Grøn.):

Det er ellers meget fristende at indlede en diskussion om olieeftersforskning i Jameson Land med min kollega fra Grønland, men jeg foretrækker landstingssalen eller forsamlingshuset i Scoresbysund til at diskutere dette emne.

Efter min mening har hr. Preben Lange ikke set, hvad sagen drejer sig om. Derfor vil jeg gøre ham opmærksom på et referat af et møde mellem hans partis landsstyre og Scoresbysunds kommunalbestyrelse. Her kan han selv læse beretninger – meget interessante – bl.a. om californiske sælarter i forhold til Scoresbysunds sæler. Lad mig slutte denne bemærkning med at sige, at der var en fanger, der sagde til landsstyret:

»I forhold til vores vælgere må vi vise respekt for vores gamle kultur, og man bør efter min mening ikke bare give sig over for andres økonomiske interesser.«

Citatet er meget interessant for de personer, der kalder sig socialister.

Når man er valgt i Grønland til folketing, så lytter man selvfølgelig ekstra opmærksomt, når en statsminister i sin tale ved folketingets åbning siger noget om Grønland. Statsministerens åbningstale indeholdt da også denne gang et afsnit om Grønland. I de år, hvor jeg som folketingsmand har overværet folketingets åbning, mener jeg kun et par

gange at have hørt korte afsnit om Grønland. Første gang var fra en socialdemokratisk statsminister og nu fra en borgerlig. Nu er det selvfølgelig ikke længden af talen, der er det væsentlige. Det er indholdet, det drejer sig om.

Jeg er ganske enig med statsministeren, når han udtrykker sin tillid til, at der inden for riget fortsat vil bestå et godt og tillidsfuldt samarbejde med hjemmestyret i Grønland. Også jeg nærer den tillid, selv om der af og til kan opstå mislyde mellem Danmark og Grønland. Når man til daglig færdes som grønlænder i Danmark, kan man ikke undgå at lægge mærke til, at den danske holdning til Grønland har ændret sig i de senere år. Jeg skal ikke her forsøge at analysere årsagerne til denne holdningsændring, blot sige, at den danske befolknings holdning til Grønland for nogle år tilbage måske har været for rosenrød, og at den i dag er mere præget af realitetssans, også når det tages i betragtning, at de grønlandske folkevalgte under deres bestræbelser for at opnå mere selvstændighed nok af og til har set stort på diplomatiske spilleregler og har sagt ting, som kunne være ubehagelige i danske øren. Vi er nu engang i Grønland tilbøjelige til at kalde en spade for en spade.

Netop derfor har det glædet mig meget at høre, at statsministeren har tillid til, at der inden for riget fortsat vil bestå et godt og tillidsfuldt samarbejde. Vi har behov for at få det fastslået, og jeg vil da gerne benytte lejligheden til at opfordre alle danske og grønlændere i dette rige til at være med til at genopbygge et tillidsforhold mellem de to befolkninger.

I den skriftlige del af statsministerens redegørelse har jeg noteret mig en række lovinitiativer med adresse til Grønland. Det er nu ikke, fordi de bebudede lovinitiativer lyder særlig spændende. Det skyldes nok, at en del af lovgivningsinitiativet er overført til Grønlands hjemmestyreorganer. Jeg håber da også, at landsstyret i Grønland i løbet af dette folketingsår vil tage initiativ til lovgivning på for Grønland vitale områder.

Den grønlandske samfundsstruktur ændrer sig med lynets hast, og der vil altid være behov for at revidere eksisterende love og lave tidssvarende love. Jeg tænker her f.eks. på, at videnskabelige og tekniske undersøgelser bl.a. har vist, at der foregår betydelig fo.ure-